

Çocuk ve Küçük Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Leo denizi her yerden çok severdi. Parlak bir sabah, sarı tişörtünü, mavi şortunu ve kırmızı hasır şapkasını giydi. Küçük yeşil defterini kaptı ve kumlu patikadan aşağı koştu. Dalgalar vuuş, vuuş diye çarpıyor, hava tuzlu ve taze kokuyordu. Bugün Leo gelgit havuzlarını keşfetmek istiyordu.

Suyun kenarında gelgit geri çekilmiş, geride küçük okyanus cepleri bırakmıştı. Bunlar gelgit havuzlarıydı; küçük, parlak ve gizli dünyalar gibiydi. Leo birinin yanına diz çöküp berrak suya baktı. Küçük kabuklar, yeşil yosunlar ve kayaların arasında hızla kayan küçük bir balık gördü. Gördüklerini çizmek için yeşil defterini çıkardı.

Birden bir şey kıpırdadı. Leo'nun avucundan büyük olmayan küçük bir yengeç, havuzun içinde yan yan koştu. Kabuğu kum rengi turuncuydu ve üzerinde soluk benekler vardı; iki siyah gözü sapların üstünde yükseliyordu. Bir kısıkcı diğerinden biraz daha büyüktü. Leo nefesini tutup izledi. Yengeç meşgul, meşgul, meşguldü; her köşeyi keşfediyordu.

Yengeç pürüzsüz beyaz bir kabuğun yanında durup altına saklandı. Leo taş gibi sessizce bekledi. Kısa süre sonra yengeç dışarı baktı, sonra midye kaplı bir kayaya koştu. Sırtında küçük bir deniz kabuğu taşıyordu, sanki küçük bir şapka gibi. Leo gülümsedi ve defterine yazdı: 'Yengeç utangaç ama meraklı. Hızlı hareket eder. Kabuklara saklanır.'

Leo yengeci uzun süre izledi. Kayaların arasında koştı, kuma daldı ve geçen bir karidese büyük kışkacını salladı. Gelgit havuzu canlılıkla doluydu! Küçük salyangozlar camı suda sürünüyor, bir deniz şakayığı pembe dokunaçlarını sallıyordu. Leo bu küçük havuzun deniz canlıları için koca bir mahalle olduğunu fark etti.

Havuzun üzerine bir gölge düştü. Leo başını kaldırdı ve büyük bir çantası olan bir kadın gördü. Kadın suya plastik bir ambalaj atmak üzereydi. 'Affedersiniz,' dedi Leo kibarca. 'Lütfen çöp atmayın. Yengeç ve arkadaşları burada yaşıyor.' Kadın şaşırdı, sonra gülümsedi ve ambalajı çantasına koydu. 'Haklısın,' dedi. 'Bana hatırlattığın için teşekkürler.'

Leo gurur duydu. Gelgit havuzlarının özen gerektirdiğini biliyordu. Defterine yazdı: 'Asla çöp atma. Çöp hayvanlara zarar verir.' Bazı insanların yengeçleri ve kabukları eve götürdüğünü de hatırladı. Ama Leo, hayvanları yuvalarından almanın iyi bir şey olmadığını biliyordu. Yengecin yaşamak için havuza ihtiyacı vardı. Böylece Leo havuzları ve içlerindeki tüm canlıları korumaya söz verdi.

Tam o sırada üç küçük çocuk havuza koştı. Renkli güneş şapkaları ve küçük kum kovaları vardı. 'Bak, bir yengeç!' diye bağırdı kısa siyah örgülü bir kız. Etrafına toplandılar ve yengeç bir çatlağa kaçtı. Leo elini kaldırdı. 'Bekleyin,' dedi yumuşak bir sesle. 'Sessiz ve hareketsiz olursak yengeç belki geri çıkar.'

Çocuklar oturup beklediler. Leo onlara dokunmadan nasıl izleneceğini gösterdi. 'Gözlerimizle bakabiliriz, ellerimizle değil,' dedi. Kısa süre sonra yengeç dışarı baktı. Sap gözleri kıpırdadı. Çocuklar sevinçle nefeslerini tuttu. 'Çok küçük!' diye fısıldadı kum sarısı saçlı çocuk. Leo başını salladı. 'Küçük ama önemli,' dedi.

Leo yeşil defterini açıp çocuklara çizimlerini gösterdi. 'Görüyor musunuz? Hayvanları yakalamak yerine çiziyorum,' diye açıkladı. 'Böylece güvende kalıyorlar.' Kıvrıkcık kahverengi saçlı kız, 'Biz de çizebilir miyiz?' diye sordu. Leo her birine defterinden bir sayfa verdi. Sessizce oturup yengeci ve kabukları çizdiler. Yengeç rahatlamış gibiydi ve keşfe geri döndü.

Bir süre sonra Leo, 'Şimdi plajı temizleyelim ki gelgit havuzları sağlıklı kalsın,' dedi. Küçük bir torba çıkarıp plastik ve kâğıt parçalarını toplamaya başladı. Çocuklar da küçük kovalarıyla çöp toplayarak yardım etti. 'Bu çok eğlenceli!' dedi örgülü kız. Leo gülümsedi. 'Okyanusla ilgilenmek eğlencelidir,' dedi.

Plaj temizlendiğinde Leo çocukları etrafına topladı. 'Unutmayın,' dedi, 'hayvanları asla eve götürmeyin. Onların gelgit havuzuna ihtiyacı var. Ve çöpü her zaman çöp kutusuna atın.' Çocuklar ciddiyetle başlarını salladı. 'Söz veriyoruz!' dediler hep birlikte. Leo mutlu hissetti. Onlara önemli bir şey öğretmişti ve onlar da yardım etmişti.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve turuncuya boyadı. Küçük yengeç sanki veda eder gibi büyük kısılcasını salladı. Leo ve çocuklar karşılık verdi. 'Hoşça kal, küçük yengeç!' diye seslendiler. 'Yuvanı güvende tutacağız!' Leo yeşil defterini cebine koydu. Gelgit havuzlarını ziyaret etmek için tekrar tekrar geleceğini biliyordu.

Eve dönerken Leo yengeci ve onun küçücük dünyasını düşündü. Küçük yerlerin bile canlılıkla dolu olduğunu ve özen hak ettiğini fark etti. Okuldaki arkadaşlarına gelgit havuzlarını anlatmaya karar verdi. Belki onlar da yardım edebilirdi. Okyanus büyüktü ama her küçük özen fark yaratıyordu. Leo içinin ısındığını hissetti, batan güneş gibi.

Ertesi hafta sonu Leo arkadaşlarıyla plaja döndü. Kumu temizlemek için eldiven ve torba getirdiler. Yengeçlerin koşmasını, balıkların hızla kaymasını hep sessizce ve nazıkçe izlediler. Leo onlara defterini gösterdi ve kuralları öğretti: gözlemle, dokunma, asla çöp atma ve hayvanları asla eve götürme. Arkadaşları dinledi ve havuzları korumaya söz verdi.

Güneş iyice alçalırken Leo son bir kez gelgit havuzunun yanına oturdu. Küçük yengeç oradaydı, güvende ve meşguldü. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. Küçük yaşam alanlarının büyük yüreklere ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve arkadaşlarıyla ve yeşil defteriyle okyanusu ve tüm küçük canlılarını her zaman koruyacaktı. Son.